

други противъ. Азъ самъ мисля, че докторътъ не е твърде музикаленъ, нѣма гласъ...

Кокичковъ

Мече като коте. Гласъ... ако е за гласъ, гласъ има, напимѣръ: Митю Караколевъ, ловецътъ. Когато вика на копия си въ Иланлъшката гора, чува се чакъ въ Каралезъ, на десетъ километра.

Масларски

Ехъ и ти, бай Таско! Тукъ за музикаленъ гласъ става дума — зайци нѣма да ловимъ! (Къмъ другитѣ) Не, господа, вижте, докторътъ е отъ два месеца въ нашия градъ, но не можа, знайте, да се сближи съ гражданитѣ, да спечели симпатиитѣ имъ. Особенъ човѣкъ. Понѣкога ще те срещне — засмѣнъ, любезенъ, а понѣкога — ужъ те гледа, а не те вижда, гледа нейде надъ главата ти. Или пъкъ ще примижи, примижи, каточе не човѣкъ гледа предъ себе си, а муха! Не, тъй не може то!

Кокичковъ

И все самъ ходи — по баиритѣ, по лозята се скита. Тозъ човѣкъ май не е съ всичкия си...

Масларски

И, знайте, оплаквания има. Туй млѣкари, сиренари и касапи, — съсипалъ е хората да